

γων τῆς Βουλῆς. Ἡ κυβέρνησις διὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ φέρῃ νομοσχέδιον ἀπονομῆς συντάξεως. Συγχαιρομεν καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀγαστὸν ἀντιπρόσωπον Εὐρυτανίας, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ πρωτοβουλία. Χαίρομεν δὲ καὶ ἡμεῖς διότι πρῶτοι ἀνεκινήσαμεν τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ὑψίστης δικαιοσύνης καὶ τρυφερῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοιοῦτον κραταῖον ἀγωνιστὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπιστήμης, οἷος ὁ δικαίως τῆς λατρείας ὅλης τῆς νεολαίας ἀπολαύων Καθηγητῆς Νικολαΐδης.

Ἴδου ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν ἢ πρότασις τοῦ κ. Βουλπιώτου :

Δ Βουλπιώτης. Κύριοι, εἰς Νοσοκομεῖον ἐν Μασσαλίᾳ νοσηλεύεται ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον λησμονημένη μία ἀληθῆς στρατιωτικὴ καὶ ἰδίως ἐπιστημονικὴ δόξα τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ν. Νικολαΐδης, πρῶην ἀξιωματικὸς τοῦ Μηχανικοῦ καὶ διακεκριμένος καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, παθὼν δυστυχῶς τὰς φρένας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀπολυθεὶς ταύτης πρὶν ἢ εὐτυχήσῃ ν' ἀποκτήσῃ ἐν αὐτῇ δικαίωμα συντάξεως. Τὸν Νικολαΐδην, νομίζω, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐγνώρισαν προσωπικῶς, πάντες δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς καὶ ἐξ ἀναγνώσεων ἐθαύμασαν αὐτὸν ὡς ἀγωνιστὴν ἐν Κρήτῃ, ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὡς συγγραφέα μετ' ἔθνικῆς δὲ ὑπερηφανείας εἶδον τοὺς ξένους ἐπιστήμονας καὶ τὰ ξένα ἐπιστημονικὰ σωματεῖα θαυμάζοντα τὸν Ἕλληνα αὐτὸν ἐπιστήμονα καὶ ἀναγράφοντα αὐτὸν ὁμοφώνως μετὰ τῶν πρωτίστων τῆς ἐποχῆς μαθηματικῶν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος παθὼν, ὡς εἶπον, τὰς φρένας, νοσηλεύεται ἀπὸ τινος χρόνου ἐν Μασσαλίᾳ καὶ μεθ' ὅσης εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι ἐσχάτως ἡ ὑγεία αὐτοῦ ἐτρέπη ἐπὶ τὰ κρεῖττω καὶ διατελεῖ σχεδὸν εἰς ἀνάρρωσιν, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπίσης καὶ μείζονος ψυχικῆς οἰκτύου καὶ ἀδημονίας πληροφορούμεθα ἤδη ἐξ ἐπιστολῆς ἐκεῖθεν, ὅτι πρόκειται ν' ἀποβληθῇ τοῦ Νοσοκομείου ἐκεῖνου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν γλίσχρων μέσων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰ τροφεῖα καὶ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, ἐξαντληθείσης πλέον τῆς ἰδιωτικῆς φιλανθρωπίας, ἥτις λίαν ἀξιεπαίνως ἐπὶ μακρὸν ἦλθεν ἐπίκουρος εἰς τὰ τῆς συντηρήσεώς του.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι οὔτε πρέπει, οὔτε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συμφέρει, ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀνεχθῇ νὰ ῥιφθῇ εἰς τοὺς δρόμους διὰ τὴν ἔλλειψιν τὸσον εὐτελοῦς χρηματικοῦ ποσοῦ μία τοιαύτη ἐπιστημονικὴ ὑπεροχὴ ἐν ξένη γῆ καὶ μάλιστα ἐν Γαλλίᾳ, ἥτις καλῶς γνωρίσασα τὸν Νικολαΐδην ἐξετίμησεν αὐτὸν πρεπόντως καὶ ἐπαρκῶς περιέθαλψεν αὐτόν. Νομίζω, ὅτι ἐκπληρῶ καθήκον ἰδίως πρὸς τὴν πατρίδα, παρακαλῶν τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ ὁμοφώνως καὶ θερμῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν . . .

Πλείστοι. Μάλιστα, μάλιστα.

Βουλπιώτης. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τάχιστα νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν ἐξοχὸν αὐτὴν ἐν Ἑλλάδι προσωπικότητα.

Πολλοί. Μάλιστα, μάλιστα.

Βουλπιώτης. Θὰ παρακαλέσω δὲ καὶ τὴν Κυβέρνησιν, εἰάν ἡ Βουλὴ ἀπευθύνῃ, ὡς ἐλπίζω, τὴν εὐχὴν ταύτην, οὐ μόνον νὰ μὴ ἀντιφρονῆσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοιοῦτου Νομοσχεδίου.

Πλείστοι. Μάλιστα, μάλιστα.

ΤΡΑΠΕΖΑΙ—ΙΣΘΜΟΙ.

Ἐδῶ Ἴσθμοι καὶ Τράπεζαι ἐκεῖ Προνομιούχοι,
Ἴδου καινούρια δόκανα γιὰ τὴν καύμενη φτώχεια !
εἰς τὸ κυνήγι βγήκανε οἱ κλεφτοπαραδοῦχοι,
νὰ μπλέξουν ἀπονήρευτους ἄτὰ μαγικά των βρόχια.
Κι' εἰς ὅλους μας ὑπόσχονται χρυσοῦς αἰῶνας πάλι,
δουλειὰς μὲ φούνταις, πρόοδο, παρὰ μὲ τὸ τσουβάλι.

Μακρὰ οἱ ἀπονήρευτοι ἀπὸ τοὺς Τραπεζίτας,
κάνουν πῶς τάχα μετοχαῖς δὲν θέλουν νὰ σᾶς δώσουν,
κι' ἐπειτα λὲν κρυφὰ κρυφὰ ἄστους δούλους των μεσίτας
ἄστο κλεφτο-Χαβαρόχνο τὰ φόντα νὰ ὑψώσουν.
Εἶναι τεχνῖται ἔμπειροι εἰς τὸ ἐπάγγελμά των,
κι' ἂν κλέβουν, μὴν πειράζεσθε, τὸ ἔχει ἡ δουλειὰ των.

Πῶς θὰ κερδίσουν καὶ αὐτοὶ νὰ περπατοῦν χορτάτοι,
νὰ χουν λακέδες, ἄλογα, ἀμάξια μὲ κουδούνια,
νὰ μπαῖνῃ ἡ κυρία των κι' ἡ κόρη ἄστο Παλάτι ;
πρέπει διπλὰ ἄστο εἴκοσι νὰ πάρουν μιλιούνια.
Καὶ ἂν κλεψιά τὸ κέρδος των ὁ ἄπειρος τὸ κρίνει,
ἀλλὰ γιὰ κέρδος ἐντιμὸν τὸ θεωροῦν ἐκεῖνοι.

Μπορεῖς νὰ ἦσαι ἔμπορος, χωρὶς λεπτὸ νὰ κλέβῃς ;
μπορεῖς νὰ δώσης χρήματα καὶ τόκο νὰ μὴν πάρῃς ;
μπορεῖς σὲ ζήτημα παρὰ τὸ δίκιο νὰ γυρεύῃς ;
θέλεις δὲν θέλεις, γίνεσαι ὀλίγο κατεργάρας.
Ἔτσι κι' αὐτοὶ, ἂν κάμποσα πουγγιὰ δὲν ἐλαφρύνουν,
πρέπει ν' ἀλλάζουνε δουλειὰ, ἢ ποιηταὶ νὰ γίνουν.

Ἀμμέ αὐτὸς ὁ στρατηγός, ποῦ ἦλθε ἐδῶ πέρα
γιὰ νὰ μᾶς κόψῃ τὸν Ἴσθμο, ἀλλὰ μὲ χέρια ἄδεια,
καὶ ὅλη μας ἡ ὑψηλὴ τὸν ὑπεδέχθη σφαῖρα
μὲ γέλοια, μὲ συμπόσια, χοροὺς, προπόσεις, χάρδια ;
Καὶ τοῦτος δὲν σᾶς φαίνεται πῶς ξέρει τὴ δουλειὰ του
καλλίτερα καὶ ἀπ' αὐτοὺς, ποῦ τρέχουνε κοντὰ του ;

Ἐ! τί νὰ κάμῃ καὶ ὁ Τούρ ! θέλει κι' αὐτὸς νὰ φάγῃ,
κι' ἀφοῦ μὲ τὴ στρατηγικὴ δὲν ἔμπορεσε νὰ ζήσῃ,
μὲς ἄστῃς Κορίνθου βούτηξε τὰ γαλανὰ πελάγη
μὲ τὴν ἐλπίδα βέβαια πῶς κάτι θὰ κολλήσῃ.
Καὶ τώρα νὰ τοῦ λύσετε, φωνάζει, τὰ πουγγιὰ σας,
ἄλλοιῶς μονάχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ σμίξῃ τὰς θαλάσσας.

Λοιπὸν σφικτὰ κρατήσετε τὴν ἐρημὴ σας τσέπη,
καὶ ἔχετε νὰ κάμετε μ' ἀνθρώπους ἕνα κι' ἕνα,
ποῦ τὴ δουλειὰ τους ἔμαθαν νὰ κάνουν ὅπως πρέπει,
καὶ σὰν καὶ σᾶς δὲν παίζουνε ἄστῃς τύχης τὰ γραμμένα.
Ἄς βροῦν κλειστὴ τὴν κλειδαριὰ τῆς φτωχικῆς σας κάσσης,
νὰ δούν καὶ σεῖς πῶς ξέρετε ἄσῃς τὴ δουλειὰ σας.

Souris.